

Zomaar een dag op de kleutergroep,

Augustus 2013, verslag van Jacqueline.

Het is heerlijk weer, het zonnetje schijnt en de lucht is blauw. Naar buiten dus!

Omdat het echt weer is om lekker buiten te zijn komen we op het idee om te gaan picknicken. "Wat moeten we allemaal mee als we gaan picknicken?". "Eten en drinken!!" roepen de meiden.

Waar zullen we het in doen? Al snel vinden we een koffer die dienst kan doen. De kinderen smeren zelf het brood dat mee moet: de een eet er 3, de ander 2. We tellen hoeveel boterhammen we nodig hebben en de kinderen smeren zelf het brood. We nemen een fles water mee en ook nog een kleed en een voorleesboek over de wortelkinderen, en daar gaan we!

Op het veld aangekomen leggen we het kleed neer en zitten we heerlijk tussen de bloemen. We genieten van ons brood, zo op een kleedje tussen de zoemende insecten en prachtige bloemen. Het smaakt veel lekkerder zo!

Als het brood op is, plukken we bloemen en maak ik bloemenkransjes voor de meiden.

Daarna lees ik de kinderen voor uit de wortelkindertjes. Over hoe elke lente moeder aarde de wortelkinderen wakker maakt en de poort naar de aarde open maakt. Prachtige bloemen verschijnen er daardoor op het veld. Het veld waar wij zijn heeft ook prachtige bloemen, we proberen of we dezelfde bloemen kunnen vinden als in het boek. En dat lukt goed, kijk maar!

Daarna spelen de meiden spontaan het verhaal van de wortelkinderen na. “Het is winter we moeten slapen!!!! Ja, lente! Wakker worden!!!!”

Het is alweer tijd om terug te gaan, we zijn alweer aan ons fruit toe!! Wat vliegt de dag voorbij. Na het fruit willen de kinderen tekenen. Ik bied een klein formaat papier aan en zet vaasjes met bloemen op tafel die we hadden geplukt op het veld. Stiften erbij en de meiden gaan aan de slag. Er worden flink wat bloemen getekend.

De rest van de week worden er nog steeds veel bloemen getekend en er komen ook wortelkinderen bij. De tekeningen worden steeds gedetailleerder en er wordt steeds beter gekeken hoe de bloemen eruit zien. Ook komen er namen bij, dit is een klaproos, kijk een korenbloem. Wat hebben ze onbewust ontzettend veel geleerd!

Jacqueline laat hiermee zien de kinderen serieus te nemen. De kinderen kwamen immers op het idee om te gaan picknicken en dus sluit ze aan op de belevingswereld van de kinderen. De kinderen krijgen de ruimte op probleemoplossend te denken: "Wat moeten we allemaal meenemen als we gaan picknicken?" "Waar doen we het in?" De boterhammen worden zelf gesmeerd (motoriek, zelfverantwoordelijkheid), en geteld (rekenontwikkeling). Te midden van de heerlijk ruikende bloemen en insecten nuttigen de kinderen hun lunch. Jacqueline ontwikkelt hiermee 'liefde voor de natuur'. Een milieubewuste houding start immers met liefde voor de natuur. Tevens worden de sensoren geprikkeld (kijken en ruiken).

Na de lunch is het tijd voor een boekje (taalontwikkeling). Dit verhaal nodigt uit tot spontaan vrij spel. De meiden spelen het verhaal na (geheugen), waarin de kennis van de seizoenen ook verweven zit. Tot slot worden de bloemen nagetekend. De meiden kijken de tijd om de dagen erna zich te verdiepen in de structuur van een bloem. De tekenontwikkeling ontwikkelt zich vanzelf, de kinderen gaan steeds gedetailleerder kijken naar de structuur van de bloemen. De taalontwikkeling wordt geprikkeld door de namen van de bloemen eraan te koppelen.